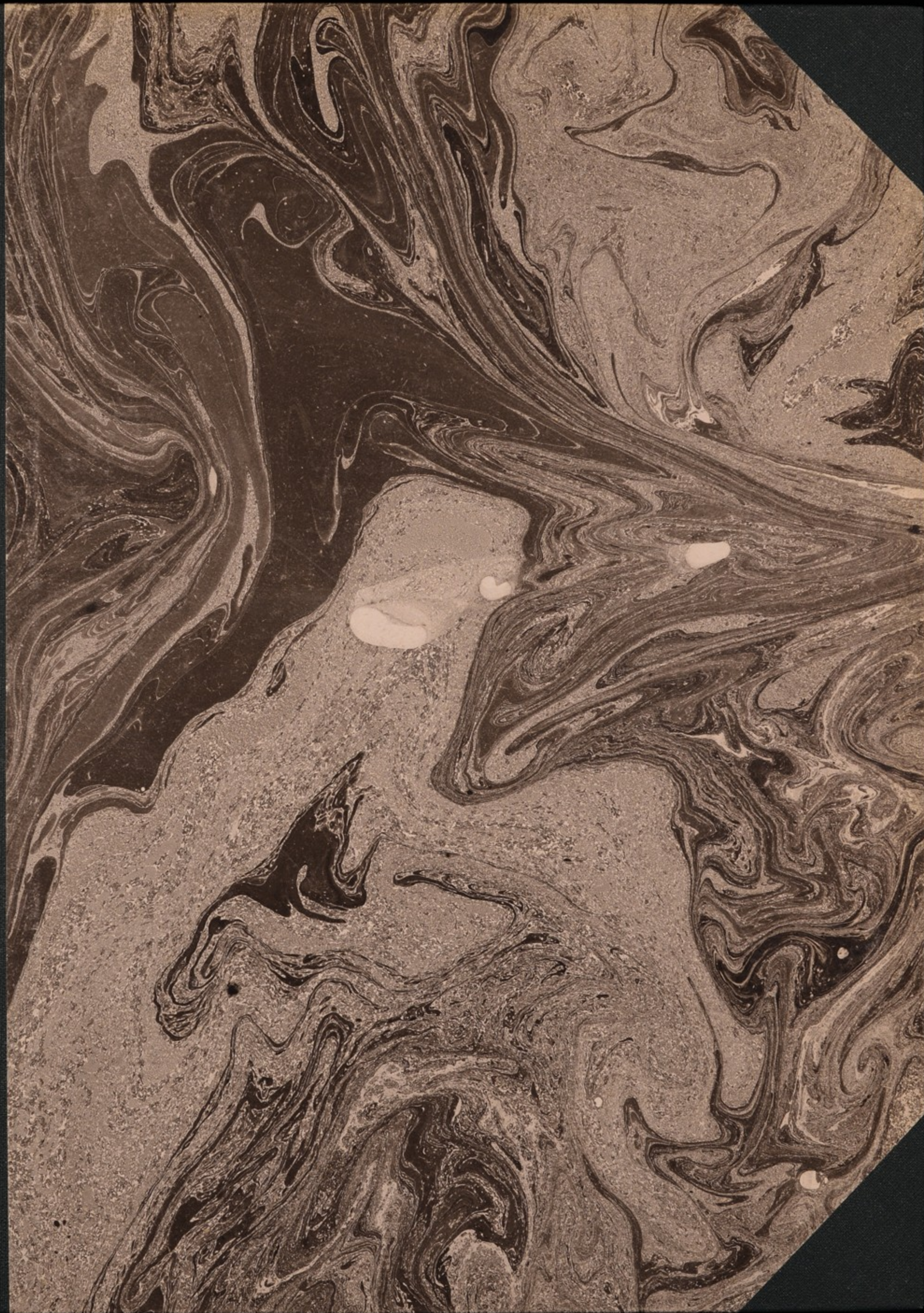
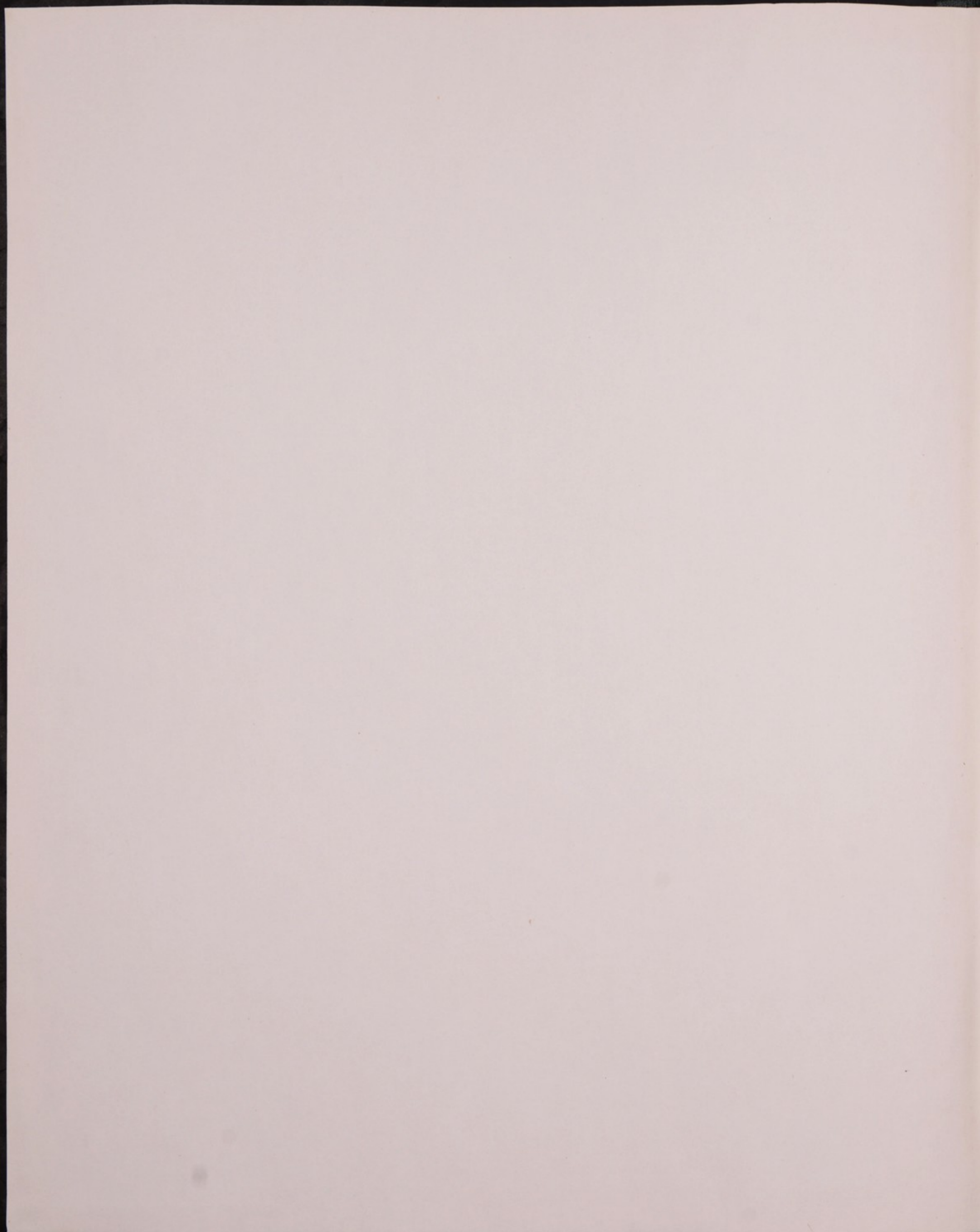

1562

Pani Marie Janinie Pawowej
z życzeniem aby słonko śmiało jej
wytrzała i pomysłnie na tej nowej
drodce żyła

Lwów 11/XIII 1921

Stary przyjaciel
St. Niewiadomski

St. Niewiadomski op. 49

SŁONKO

Pieśni do słów Adama Asnyka

1. Słonko
2. Kłątwa
3. Szumi w gaju brzezina
4. Siwy koniu!
5. Siedzi ptaszek na drzewie
6. Przykro, przykro jest dębowi
7. Nie będę cię rwała kon-
walijko biała
8. Chłopca mego mi zabrali

Hannie Kuncewiczówniej.

Słońko. Die Sonne.

St. Niewiadomski, Op. 49. Nr. 1.

Równy i świeży.
Allegretto.

Spiew.
Gesang.

Fortepian.
Piano.

f

Wę - dro - wa - to so - bie
Ü - ber'n Him - mel zog die

słoń - ko u - śmie - chnię - te ja - sne zło - te, szło nad ga - jem szło nad tą - ką na - pot -
Son - ne la - chend strah - lend hell und schön, — sah am Wie - sen - ran - de wei - nend ci - nen

ka - ło w łzach sie - ro - tę. Ten się za - li: „Tak we - so - ło świe - cisz
Wai - sen - kna - ben steh'n. Und er klagt: „Du ziehst so hei - ter, strah - lend

a tempo
f

świa - tu słoń - ko mo - je, u - śmie - cha - mi sy - piesz wko - ło, gdy ja smu - tny we łzach
 hin von Ort zu Ort, — siehst mich trau - rig stehn in Trä - nen und du strahlst und lä - chelst

rit. sto - je. *a tempo* C - bo - je - tnie pa - trzysz na - to jak się
 fort! — kalt und stumm schaut du her - nie - der, auf der

ludz - kie ser - ca mę - cza, i nad ka - żdą ludz - ką
 Er - den - kin - der Qual. — Brei - test ü - ber je - des

stra - łą pro - mie - ni - sta bty - skasz tę eza
 Lei - den dei - nen Re - gen - bo - gen strahl —

lunga

Ston - ko na to: „Mo - je dzie - cię i mnie smut - no na nie - bio - sach, gdy o
 Spricht die Son - ne: „Ar - mer Kna - be mir auch wird es trüb' zu Mut, — wenn ich

lunga

wa - szym my - śle świe - cie i o lu - dzi cięż - kich lo - - sach.
 all' des Leids ge - den - ke, das auf euch — ihr Men - schen ruht.

żywiej. string. *z wyrazem espress.*

Lecz nie mo - gę u - stać wdro - dze by nad ka - żdą bo - leć ra - ną, więc wzię -
 Doch ich kann nicht ste - hen blei - ben, kann nicht wen - den was euch droht; zich' drum

string. *un poco rit.*

rit. *a tempo*

ci - stym bla - sku cho - dzę wy - peł - nia - jąc co ka - za - no. Nie po -
 leuch - tend mei - ne We - ge wie's der Schöp - fer mir ge - bot — Nichts ver -

rit.

crescendo

mo - ga pró - żne za - le, ból swój nie - bu trza po -
 mag die ci - le kla - ge, Gott be - fiel Du dei - ne

z sita con forza

le - cie, a sa - me - mu wciąż wy - trwa - le
 Qua - len sci - ber heißt es nim - mer mi de

nie zwalniać! cresc.

trze - ba na - przód iść trze - ba na - przód iść i świe -
 vor - wärts schrei - ten stets vor - wärts schrei - ten stets und strah -

non ritardare cresc. ff

cie i świe
 len, und strah
 cie!
 len!

Klątwa.

Bannfluch.

St. Niewiadomski, Op. 49. Nr. 2.

Spiew.
Gesang.

Fortepian.
Piano.

Con vigore.

Kto był przy czy - na roz -
Wer es ver - schul - - det

sta - nia na - sze - go nie - chaj tzy - mo - je u - pa - dna na nle - go,
un - ser bitt' - res Schci - den, es mö - gen mei - ne Trä - nen auf ihn fal - len.

i niech tak sa - mo ser - ce mu przy - gnio - ta sa - mo - tnym za - lem i
Es mög' von mei - nem un - ge - still - ten Sch - nen, von mei - nem Schmerz - sein

pró - zna tę - skno - ta Kto był przy - czy - na -
 Inn' - res wie - der hal - len! Wer sie ver - schul - det

sze - go roz - sta - nia niech nie do - cze - ka słod - kie - go spot - ka - nia,
 uns - rer Tren - nung Lei - den mög nie - mals fin - den er den sü - ßen Frie - den,

i nie - chaj gi - nie zda - la od ko - cha - nej nie - po - cie - szo - ny
 mög er ver - der - ben fern von der Ge - lieb - ten des Tro - stes bar

pesante

i nie - za - to - wa - ny!
 vom Mit - ge - fühl ge - mie - den!

Szumi w gaju brzezina.

Es rauscht im Hain die Birke.

Żywo i lekko, z odrobiną ironji.

St. Niewiadomski; Op. 49. Nr. 3.

Vivace e leggero un poco ironicamente.

Spiew.
Gesang.

Fortepian.
Piano.

The first system of the musical score. The vocal line (Spiew. Gesang.) is on a single staff with a treble clef, showing a whole rest followed by a half rest. The piano accompaniment (Fortepian. Piano.) is on a grand staff (treble and bass clefs) in 6/8 time, marked *p marcato*. It features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes.

The second system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics: "Szu - mi wga - ju brze - zi - na" and "Es rauscht im Hain die Bir - ke". The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern.

The third system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics: "bo i - na - czej nie mo - że," and "es ist nicht ih - re Schuld,". The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern.

zgi - na, mu - si szu - mieć nie - bo - że.
 Zwei - ge da rauscht sie in Ge - duld.

Es Pła - eze wga - ju dziew -
 seufzt im Huin das

czy - na mi - mo - wo - li ły cie - ka
 Mäd - chen es ist nicht ih - re Schuld, ihr

bo mi - ły go wspo - mi - na, co jest od niej da -
 Lieb - ster zog ins Wei - te da seufzt sie in Ge -

żywiej

le - ko, da -
dud da

żywiej

le - ko, da - le
seufzt sie, da seufzt

ko!...
sie...

Im

dim. e rall.

Un poco meno mosso.

Gdy na - dej - dzie już zi ma, brzo - za list - ków po -
Win - ter lüft die Bir - ke ful - len der Blüt - ter

p

zbe - dzie, wszyst - kie wi - chry wy - trzy - ma
Heer. Sie beugt sich vor dem Stur - me doch

i już szu - mieć nie bę - dzie i
rauscht sie jetzt nicht mehr, - sie

żywiej *accelerando*
szu-mieć już nie bę - dzie, nie bę - dzie, nie bę - dzie...
rauscht nicht mehr; sie rauscht nicht mehr; sie rauscht nicht, sie rauscht nicht...

żywiej

Tempo I.
Ben declamato.

Im Gdy na - dej - dzie już zi - ma, dzie - we - spo - mi -
Win - ter denkt das Mäd - chen des Lieb - sten wie - der -

un poco rit. *a tempo*

te - go i smu-tne-mi o - czy - ma za-cznie szukać dru - gie - go
um und schaut sich nas - sen Au - ges nach ei - nem An - dern um ——— und

a tempo
i smu-tne-mi o - czy - ma za - cznie szukać dru - gie - go.
schaut sich nas - sen Au - ges nach ei - nem An - dern um.

a tempo *p*

Siwy koniu!

Weißes Rößlein!

St. Niewiadomski, Op. 49. Nr. 4.

Spiew.
Gesang.

Namiętnie i ponuro.
Appassionato e lugubre.

Fortepian.
Piano.

Si - wy ko - niu, si - wy ko - niu
Wei - ßes Röß - lein, wei - ßes Röß - lein

coś tak za - du - ma - ny? Nie wiesz dro - gi, nie wiesz dro - gi
stehst so stumm und trüb! — Weißt die We - ge nicht zu fin - den

do mej u - ko - cha - nej. Mo - ja mi - ta nas rzu - ci - ła
doch zu mei - nem Lieb. — Ach! mein Lieb hat uns ver - las - sen

cresc. ed accel.

nie wy-rzekłszy sło - wa, gdy nie znaj-dziesz do niej dro - gi zgi - nać nam go -
oh - ne Abschieds - kuß, ach den Weg zu der Ent-schwund'nen ich noch fin-den

to - wa. Si - wy ko - niu, si - wy ko - niu cię - żko to - bie cię - żko bę-dzie,
muß! Wei - ßes Röß-lein, wei - ßes Röß-lein mach' dich ei - lends, ei - lends auf

f

Più mosso.

prze - go - ni - my wiatr co wie - je nie spo-cznie-my w pę - dzie!
wol - len mit dem Win - de flie - gen nim - mer ruh'n im Lauf!

*Z głębokim wyrazem.
Molto espressivo*

Si - wy ko - niu, si - wy ko - niu
Wei - ßes Röß - lein, wei - ßes Röß - lein

accel. e cresc.

ci - żej ser - cu me - mu, si - wy ko - niu,
 schwer wird mir das Herz, wei - ßes Röß - lein,

allargando **ff**

si - wy ko - niu ci - żej ser - cu me - mu, bo stra-
 wei - ßes Röß - lein schwer wird mir das Herz hat die

fff

ci - to już na-dzie - je sa - mo nie wie cze - mu, bo stra-ci - to już na-dzie - je
 Hoff - nung schon ver-lo - ren hat nur mehr den Schmerz, hat die Hoffnung schon ver-lo - ren

sa - mo nie wie cze - mu!
 hat nur mehr den Schmerz, nur den Schmerz!

rit. *p a tempo* *morendo*

Siedzi ptaszek na drzewie.

Sitzt ein Vogel am Baume.

Wdzięcznie lecz z wyrazem.
Grazioso ma con espressione.

St. Niewiadomski, Op. 49. Nr. 5.

Spiew.
Gesang.

Fortepian.
Piano.

Sie - dzi
Sitzt ein

pta - szek na drze - wie i lu - dziom się dzi - wu - je że naj -
Vo - gel am Bau - me lacht das Men - schen - volk aus, daß die

medr - szy z nich nie wie gdzie się szczę - ście znaj - du - je. Bo szu -
Klug - sten nicht wis - sen wo das Glück ist zu Haus. Denn sie

ka - ja do ko - ta tam gdzie ni - gdy nie by - wa.
 su - chen im Wei - ten wo es nie - mals ver - weilt.

Pot się le - je im zczo - ła, cień im sto - py roz - ry - wa.
 Schweiß im An - tltz, der Hau - fe ü - ber Dor - - nen hin - eilt.

Trwo - nia ży - cia dzień ja - sny na za - bie - gi i
 Tag für Tag sie ver - geu - den in Ver - druß und in

p *cresc.*

affrettando

za - le a - le wpier - si swej wla - snej nie szu - ka - ja go wea - - le! Wnie - na -
 Schmerz, denkt doch keins dran zu schau - en in das ei - ge - ne Herz. Strei - ten,

sfz

wi - ści i któ - tni wy-dzie - ra - ją coś so - bie aż zme-
 has - sen sich, ja - gen wild die Beu - te sich ab, _____ bis sie

dim.

fagitato

eze - ni i smu - tni i - dą prze - spać się, prze - spać się
 mü - de und trau - rig nie-der - sin - ken, nie-der - sin - ken ins

wgro - bie.
 Grab. _____

A więc sie - dząc na drze - wie pta - szek dzi - wi się
 Und es lacht auf dem Bau - me der ge - flü - gel - te

bar - dzo chciał - by prze - strzedz ich wspie - wie lecz prze - stro - gą po -
 Wicht, — möch - te sin - gend sie war - nen, doch sie ach - ten es

gar - dza, chciał - by prze - strzedz przestrzedz ich wspie - wie,
 nicht, — Möch - te sin - gend, sin - gend sie war - nen,

dolce

lecz prze - stro - gą po - gar - dza, po - gardza!
 doch sie ach - ten es nicht, sie ach - ten es nicht!

accel.

rit.

Przykro, przykro jest dębowi.

Bitter, bitter ist die Eiche.

St. Niewiadomski, Op. 49. Nr. 6.

Niezbyt żywo.
Con moto.

Spiew.
Gesang.

Fortepian.
Piano.

p

Przy - kro, przy - kro
Bit - ter, bit - ter

jest de - bo - wi, gdy go ro - bak to - - - czy,
ist die Ei - che, wenn der Wurm sie frist

a - le przy - krzej nie módz pta - kać gdy też peł - ne
Bitt - rer ist nicht wei - nen kön - nen, wer ver - las - sen

żywiej

o - czy, Smu - tno smu - tno jest pta - szy - nie,
 ist. Ach! der Vo - gel, dem die Flü - gel

gdy jej skrzy - dła u - rzną, a - le smut - niej
 man ge - lähmt, ist tief be - trübt, a - ber tie - fer

jesz - cze te - mu co ko - cha na - pró - żno.
 noch die See - le, die um - sonst ge - liebt.

p

Żle jest zmy - kać je - le - nio - wi, gdy go zdy - bia, w knie - i,
Schlimm ist's für den Hirsch, wenn ihn die Jä - gers - leut ge - fan - gen ha - ben,

go - rzej go - rzej jesz - cze ser - cu wy - rzec się na - dzie - i.
Schlim - mer für ein lie - bend Her - ze, sei - ne Hoff - nung zu be - gra - ben.

Tru - dno pty - wać cię - żkim gła - zom pty - wać po głą - bi - nie
Hart ist für die schwe - ren Stei - ne, fort - zu - schwin - men in - den Wäl - len;

a - le tru - dno nie za - ło - wać szczę - ścia kie - dy mi - nie.
här - ter, nicht das Glück be - wei - nen dür - fen, das wir sahn zer - schel - len!

cresc.

First system of the musical score, featuring a vocal line and piano accompaniment in a minor key. The piano part includes a dynamic marking *p* (piano).

Second system of the musical score, including Polish and German lyrics. The piano accompaniment continues with a steady rhythmic pattern.

Cie - żko cie - żko wró - cię na świat gdy się le - ży wgro - bie,
Schwer ist's, wie - der le - bend wer - den, wen das Grab be - ses - sen,

Third system of the musical score, including Polish and German lyrics. The piano accompaniment features more complex chordal textures.

a - le cie - żej o mój mi - ty za - pom-nieć o to - bie!
a - ber schwe - rer ist's mir Lieb - ster, Dei - ner zu ver - ges - sen!

Fourth system of the musical score, concluding the page. The piano accompaniment ends with a final chord and a fermata.

Nie będę cię rwała konwalijko biała.

Will dich nicht pflücken.

Molto grazioso.
Lekko i z wdziękiem.

St. Niewiadomski, Op. 49. Nr. 7.

Spiew.
Gesang.

Fortepian.
Piano.

leggiero

Nie bę-dę nie bę-dę cię rwa-ta kon-wa-lij-ko bia-ta
Will dich nicht will dich nicht pflük-ken Mai-en-glöckchen weiß

bo byś na ma pto-chość po-tem na-rze-ka-ta. My-śla-ta-byś my-śla-ta so-bie,
wür-dest ja kla-gen ich läts mit Fleiß Müßtest ja müß-test nutz-los

że to na złość-ro-bię rośnij więc szczę-śli-wie ga-jom ku o-zdo-bie.
wel-ken so bald Blü-he denn wei-ter blüh' im grün-nen Wald!

Nie mam ja dziś ko-mu kwia-ty nieść do do-mu nikt mi ich nie wyj-mie
Fern ist er, dem ich dich bräch-te dar, der dich mir heim-lich

z wło-sów po - kry-jo - mu, nie - ma już są-sia - da, co kwia - ty wy-kra - da, zdra-
 raub - te aus dem Haar — Fern ist der Nach - bar der Blu - men-dieb — ein

dziec - ki to chłopiec a - le sio-dka zdra - da...
 ar - ger Räu - ber und doch so lieb, so lieb!

dolce
col canto
rall.

Meno mosso.

Po - kał nie przyje - dzie nie mi się nie wie - dzie bo wciaż tyl-ko my - śle o
 Bis er nicht heim - kehrt kann mich nichts freu'n — Immer den - ke ich — an

p

nto - dym są-sie - dzie i wszyst - ko mnie nu - dzi u - cie - kam od lu - dzi
 ihn — nur al - lein — Al - les miß - fällt mir rings um mich her —

na-wet zry-wać kwia-ty chętkamnie nie bu - - dzi
 selbst Blumen pflücken mag ich nicht mehr!

Tempo I.

Mo-żesz więc wspo-ko - ju ros-nać tuż przy zdro - ju
 Blü - he blü-he denn fried - lich blü - he am Brunn-lein hier

nie mi dziś nie przyj - dzie z kwie-ci - ste - go stro - ju. Niech czar two - jej wo - ni
 heut — mir nicht from - met blu - mi - ge Zier. — Dein — Duft ent - schwe - be

kry - je się wu - stro - ni dziś nie-mo gę jesz - cze kwieciem wienczyć skro-ni.
 süß — at-mend hin — Du — sollst hier wei - ter un - ge - stört — blühn...

Lecz gdy wró - ci lu - by za - wrzeć ze mną ślu - by, lecz gdy wró - ci lu - by
 Doch, doch wenn er heim - kehrt und mich be - glückt — doch, doch wenn er heim - kehrt

za - wrzeć ze mną ślu - by wte - dy kon - wa - lij - ko już nie uj - dziesz zgu - by
 und mich be - glückt, — dann Mai - en - glöck - chen dann wirst du ge - pflückt —
 rit.

cresc.
 wte - dy kon - wa - lij - ko wte - dy kon - wa - lij - ko wte - dy wte - dy już nie ujdiesz zgu - by
 dann, dann Maien - glöckchen dann, dann Maien - glöckchen dann, — dann — wirst du ge - pflückt, ge -
 cresc.

nie!
 pflückt!

Ad.

Chłopca mego mi zabrali.

Meinen Liebsten nahm man mir.

(Deutsch von Ladislaus Gumpłowicz.)

St. Niewiadomski. Op.49.Nr. 8.

Żywo, ze wzruszeniem.

Spiew. Gesang.

Fortepian. Piano.

p *cresc.* *3* *rit.* *3* *a tempo*

Chłop - ca me - go
Mei - nen Lieb - sten

mi za - bra - li, ma - tu - lu!
nahm man mir, o Mut - ter!

Wświat da - le - ki go po - gna - li
Ach! die Welt ist gar so weit

a ja za - nim u - mrę z bó - lu...
und ich ster - be hier vor Leid.

Da - tam na mszę sznur ko -
Gab' der Kirch' mein Per - len -

ra - li, nie - chaj Pan Bóg go o - ca - li!
band, schütz' ihn Gott in frem - den Land, —

Ma - tu -
o Mut -

crescendo *f* *rit.* *a tempo* *p*

lu, ma - tu - lu!
ter, o Mut - ter!

Do sze - re - gu po - szedł z bro -
In den Kriegzog er - hin -

nią, moj Bo - że!
aus o Hei - land!

Tam śmierć pe - wna, po - szedł po nią mi - łość mo - ja nie nie mo - że,
Fin - det dort den si - chern Tod. Ach! um - sonst all' mei - ne Not,

a - ni - lzy go nie za - sto - nią przed za - wi - stną śmier - ci dło - nią, moj Bo -
nimmerschützt ihn mei - ne Lieb' vor dem grau - sen To - des - hieb, o Hei -

f *dim.*

że, moj Bo - że, moj Bo - że!
land, o Hei - land, o Hei - land!

cresc.

żywiej

Nie py - ta - ją o to wro - gi kto gi - nie?
 Ach! was fragt der grim - me Feind, wer tod ist?

più vivo

coraz żywiej i niespokojniej *szerzej*

Czy jest ser - com ludz - kim dro - gi, czy płacz sio - stry za nim pły - nie, czy u - mie - ra -
 Ob ihm schlägt in Lieb' ein Herz, ob ihn klagt der Schwa - ster Schmerz, ob die Mut - ter -

molto cresc. *ff*

mat - ka z trwo - gi kie - dy py - ta śmier - ci sro - giej: Kto gi - nie? Kto?
 ihn be - weint, Ach! was fragt der grim - me Feind, Wer ist tod? Wer?

dim. *sfz*

p *p* *rit.*

Tempo początkowe.

Na ku - la - mi za - o - ra - nej na ro - li ma paść we krwi
Auf dem Schlacht-feld, ü - ber - schwemmt mit Blu - te, soll er lei - den

mój ko - cha - ny czy - liż na to Bóg po - zwo - li, by sa - mo - tnie gi - nał z ra - ny,
bit - tern Tod! Darf's denn sein, du gu - ter Gott, daß er fern den Lie - ben ster - be

zda - la swo - ich, na za - la - nej krwią ro - li?...
und das grau-se Schlachtfeld fär - be mit Blu - te?

Powolniej i spokojniej, lecz z uczuciem.

Spoj rzyj na nas Ty Pa - nien - ko prze - czy - sta! I nad ser - ca
Him - mels - jung - frau, sieh her - ab, du Rei - ne! Und er - barm' dich

espressivo
a tempo
soave

me - go me - ka Ty się zli - tnj, zli - tnj się! 0 gwiaz - dzi - sta nie - bie - skie - go
 mei - ver Qual, - und er - barm' dich mei - ner Qual! Du im lich - ten Glo - rien - strahl

cresc.

dnia ju - trzen - ko o - słoń je - go swo - ją ręką o - słoń go, prze -
 thro - nend in des Him - mels Land! Schir - me ihn mit dei - ner Hand, schir - me ihn mit

czy - sta!
 dei - ner Hand!

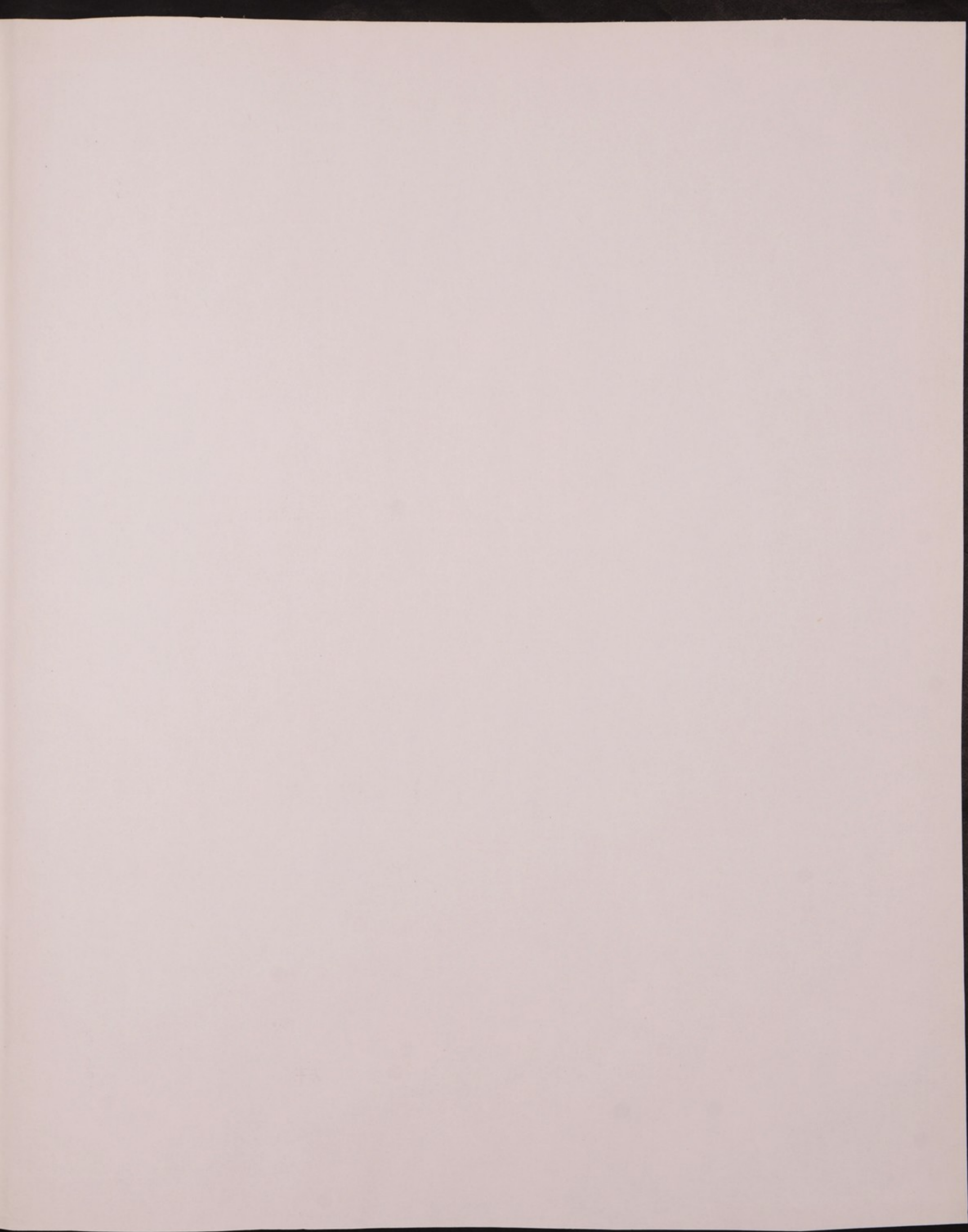
dolce *p* *pp*

Prze -
 Du

czy - sta!
 Rei - ne! . . .

rit. *a tempo* *p* *mp* *pp*

W 05 24 11.951
 501

1995 K1469/41

Mus. III. 128. 841

Cim.